Tema 3. Traducció de programes

Joan Manuel Parcerisa

Traducció de programes

- Desplaçaments i operacions lògiques bit a bit
- Comparacions, operacions booleanes i salts
- Sentències alternatives i iteratives
- Subrutines
- Estructura de la memòria
- Compilació, assemblatge, enllaçat i càrrega

Desplaçaments de bits

Desplaçaments lògics de bits

Shift Left Logical (sll) i Shift Right Logical (srl)

```
sll rd, rt, shamt
srl rd, rt, shamt
```

- Desplacen rt a l'esquerra (sll) o a la dreta (srl) el número de bits indicat a l'operand immediat shamt ("shift amount")
- Les posicions vacants s'omplen amb zeros

Exemple

Desplaçament aritmètic de bits

Shift Right Arithmetic (sra)

```
sra rd, rt, shamt
```

 Desplaça rt a dreta shamt bits, i omple les posicions vacants amb una còpia del bit de signe de rt

Exemple

```
li $t0, 0x88888888

sra $t1, $t0, 1 # $t1 = 0xC4444444
```

Desplaçament de bits variable

Desplaçaments indicats en registre

```
sllv rd, rt, rs
srlv rd, rt, rs
srav rd, rt, rs
```

 El nombre de posicions a desplaçar s'indica en els 5 bits de menor pes de rs (la resta s'ignoren)

• A l'esquerra: operador << Exemple en C

```
int a, b, c;
...
a = a << 3;
c = c << b;</pre>
```

• A l'esquerra: operador <<

Exemple en C

A l'esquerra: operador <<

Exemple en C

Traducció a MIPS

- A la dreta: operador >>
 - Si s'aplica a un enter:

Exemple en C

```
int a, b;

...
a = a >> 3;
a = a >> b;
```

A l'esquerra: operador <<

Exemple en C

Traducció a MIPS

- A la dreta: operador >>
 - Si s'aplica a un enter: desplaçament aritmètic

Exemple en C

```
int a, b;

...

a = a >> 3;

a = a >> b;
```

```
# Suposem a,b guardats en $t0,$t1

sra $t0, $t0, 3
srav $t0, $t0, $t1
```

A l'esquerra: operador <<

Exemple en C

Traducció a MIPS

- A la dreta: operador >>
 - Si s'aplica a un enter: desplaçament aritmètic
 - Si s'aplica a un natural (unsigned):

Exemple en C

```
int a, b;
unsigned int c;
...
a = a >> 3;
a = a >> b;
c = c >> b;
```

```
# Suposem a,b guardats en $t0,$t1

sra $t0, $t0, 3
srav $t0, $t0, $t1
```

A l'esquerra: operador <<

Exemple en C

Traducció a MIPS

```
int a, b, c;
    # Suposem a,b,c guardats en $t0,$t1,$t2
...
a = a << 3;
c = c << b;

# Suposem a,b,c guardats en $t0,$t1,$t2

$t1,$t2

$t2,$t2,$t1</pre>
```

- A la dreta: operador >>
 - Si s'aplica a un enter: desplaçament aritmètic
 - Si s'aplica a un natural (unsigned): desplaçament lògic

Exemple en C

```
int a, b;
unsigned int c;
...
a = a >> 3;
a = a >> b;
c = c >> b;
```

```
# Suposem a,b guardats en $t0,$t1
# Suposem c guardat en $t2

sra    $t0, $t0, 3
srav    $t0, $t0, $t1
srlv    $t2, $t2, $t1
```

Multiplicació i divisió per potències de 2

• Desplaçar rt a la dreta equival a dividir-lo: rt / 2^{shamt}

```
srl rd, rt, shamt # si rt és un natural
sra rd, rt, shamt # si rt és un enter
```

• Desplaçar rt a esquerra equival a multiplicar-lo: rt × 2^{shamt}

```
sll rd, rt, shamt
```

Multiplicació i divisió per potències de 2

• Desplaçar rt a la dreta equival a dividir-lo: rt / 2^{shamt}

```
srl rd, rt, shamt # si rt és un natural
sra rd, rt, shamt # si rt és un enter
```

• Desplaçar rt a esquerra equival a multiplicar-lo: rt × 2^{shamt} sll rd, rt, shamt

S'usa sovint per calcular l'offset d'un vector, donat un índex:

Exemple en C

```
int vec[100];
void main() {
   int i = 12
   vec[i] = 0;
}
```

Multiplicació i divisió per potències de 2

• Desplaçar rt a la dreta equival a dividir-lo: rt / 2^{shamt}

```
srl rd, rt, shamt # si rt és un natural
sra rd, rt, shamt # si rt és un enter
```

• Desplaçar rt a esquerra equival a multiplicar-lo: rt × 2^{shamt}

S'usa sovint per calcular l'offset d'un vector, donat un índex:

Exemple en C

```
int vec[100];
void main() {
   int i = 12
   vec[i] = 0;
}
```

```
.data
      .align 2
vec:
      .space 400
      .text
main:
      1 i
            $t0, 12
                         # i
            $t1, $t0, 2 # i*4
      sll
      la $t2, vec
                     # @vec
      addu $t2, $t2, $t1 # @vec+i*4
            $zero, 0($t2)
      SW
```

Divisió per potències de 2

- Divisió d'enters, en MIPS
 - En general: instrucció div (es veurà al Tema 5)
 - o Dividir per potències de 2: instrucció sra
 - Molt més ràpida que div
 - Les dues satisfan: D = d × q + r

Divisió per potències de 2

- Divisió d'enters, en MIPS
 - En general: instrucció div (es veurà al Tema 5)
 - o Dividir per potències de 2: instrucció sra
 - Molt més ràpida que div
 - Les dues satisfan: D = d × q + r
- Però alerta!
 - Si D < 0 i la divisió no és exacta

sra dóna diferent resultat que div

- $_{\circ}$ Exemple: D = -15, d = 4
 - La divisió amb div(-15/4) dóna q = -3, r = -3
 - La divisió amb sra(-15>>2) dóna q = -4, r = 1

Divisió per potències de 2

- Divisió d'enters, en MIPS
 - En general: instrucció div (es veurà al Tema 5)
 - o Dividir per potències de 2: instrucció sra
 - Molt més ràpida que div
 - Les dues satisfan: D = d × q + r
- Però alerta!
 - Si D < 0 i la divisió no és exacta
 - sra dóna diferent resultat que div
 - $_{\circ}$ Exemple: D = -15, d = 4
 - La divisió amb div(-15/4) dóna q = -3, r = -3
 - La divisió amb sra(-15>>2) dóna q = -4, r = 1
 - Definició de l'operador / en C, i de la instrucció div: Sempre retorna un residu (r) del mateix signe que el dividend (D)
 - ⇒ Si el dividend és negatiu, cal traduir l'operador / amb la instrucció div

Repertori d'instruccions MIPS

and/or/xor/nor/andi/ori/xori							
and	rd,	rs,	rt	rd = rs AND rt			
or	rd,	rs,	rt	rd = rs OR rt			
xor	rd,	rs,	rt	rd = rs XOR rt			
nor	rd,	rs,	rt	rd = rs NOR rt = NOT (rs OR rt)			
andi	rt,	rs,	imm16	rt = rs AND ZeroExt(imm16)			
ori	rt,	rs,	imm16	rt = rs OR ZeroExt(imm16)			
xori	rt,	rs,	imm16	rt = rs XOR ZeroExt(imm16)			

 Les instruccions andi, ori i xori extenen l'operand immediat de 16 a 32 bits afegint zeros a l'esquerra (interpretant-lo com un natural)

- Operadors lògics bit a bit en C, i traducció a MIPS
 - Suposant que a, b i c estan en \$t0, \$t1 i \$t2:

En C		En MIPS
c = a & b;	and	\$t2,\$t0,\$t1
c = a b;	or	\$t2,\$t0,\$t1
c = a ^ b;	xor	\$t2,\$t0,\$t1
c = ~a;	nor	\$t2,\$t0,\$zero
c = a & 7;	andi	\$t2,\$t0,7
c = a 7;	ori	\$t2,\$t0,7
c = a ^ 7;	xori	\$t2,\$t0,7

Exemple. Traduir, suposant que a i b estan en \$t0 i \$t1
 (l'operador ~ significa "negació bit a bit").

$$a = \sim (a \& b);$$
 and \$t4,\$t0,\$t1
nor \$t0,\$t4,\$zero

- Utilitat de and i andi: posar bits a 0
 - Per seleccionar bits determinats d'un registre, posant la resta a zero

Exemple: seleccionar bits en posició parell de \$t0: 0, 2, 4, etc.

```
li $t2, 0x55555555  # màscara de selecció
and $t1, $t0, $t2
```

Exemple: seleccionar els 16 bits de menor pes de \$t0

```
andi $t1, $t0, 0xFFFF
```

Per calcular el residu de dividir per potències de 2

Exemple:

```
andi $t1, $t0, 7  # $t1 = $t0 \mod 8
```

- Utilitat de or i ori
 - Per posar determinats bits a 1

Exemple: posar a 1 els 16 bits de menor pes de \$t0

```
ori $t1, $t0, 0xFFFF
```

- Utilitat xor i xori
 - Complementar determinats bits

Exemple: complementar els bits parells de \$t0

```
li $t2, 0x55555555  # màscara de selecció
xor $t1, $t0, $t2
```

Comparacions operacions booleanes

Comparacions i operacions booleanes en C

- Comparacions naturals/enters: ==, !=, <, >, <=, >=
 - En C, no existeix el tipus booleà, donen un enter "normalitzat":
 - o 0 si FALS, 1 si CERT
- Operacions booleanes: &&, ||, !
 - Usen operands enters: 0 es considera FALS, altrament CERT
 - o El resultat és un enter *normalitzat*: 0 si FALS, 1 si CERT

Repertori de comparacions en MIPS

Només implementa la comparació < ("menor que")

slt	rd,	rs,	rt	rd = rs < rt enters
sltu	rd,	rs,	rt	rd = rs < rt naturals
slti	rd,	rs,	imm16	rd = rs < sext(imm16) enters
sltiu	rd,	rs,	imm16	rd = rs < sext(imm16) naturals

• Generen un valor lògic "normalitzat": 0 si fals, 1 si cert

Exemple

- Suposem que a, b, c es guarden en \$t0, \$t1, \$t2
- Traduir a MIPS

$$c = a < b;$$

Exemple

- Suposem que a, b, c es guarden en \$t0, \$t1, \$t2
- Traduir a MIPS

$$c = a < b;$$

Si a, b, c són enters (int)

```
slt $t2, $t0, $t1
```

Exemple. Comparació <

- Suposem que a, b, c es guarden en \$t0, \$t1, \$t2
- Traduir a MIPS

$$c = a < b;$$

• Si a, b, c són enters (int)

```
slt $t2, $t0, $t1
```

Si a, b, c són naturals (unsigned int)

```
sltu $t2, $t0, $t1
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

Comparacions entre ra i rb

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

```
rc = ra==0;
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

Comparacions entre ra i rb

```
rc = ra = = rb;
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

Comparacions entre ra i rb

```
rc = ra==rb; equival a: rc = (ra-rb)==0

> sub rc,ra,rb

sltiu rc,rc,1
```

Comparacions "==" i "!="

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

Comparacions entre ra i rb

```
rc = ra==rb; equival a: rc = (ra-rb)==0

> sub rc,ra,rb
sltiu rc,rc,1
rc = ra!=rb;
```

Comparacions "==" i "!="

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Comparació amb zero

Comparacions entre ra i rb

Negació booleana!

- La instrucció not bit a bit no té resultat "normalitzat"!
- La convertim en una comparació amb zero

```
rc = !ra;
```

Negació booleana!

- La instrucció not bit a bit no té resultat "normalitzat"!
- La convertim en una comparació amb zero

```
rc = !ra; equival a: rc = ra==0;

> sltiu rc,ra,1
```

Negació booleana!

- La instrucció not bit a bit no té resultat "normalitzat"!
- · La convertim en una comparació amb zero

```
rc = !ra; equival a: rc = ra==0;

> sltiu rc,ra,1
```

Si ra sabem segur que és 0 o 1, llavors també serveix

```
→ xori rc,ra,1
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

```
rc = ra > rb;
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

$$rc = ra > rb;$$
 \rightarrow slt rc, rb, ra

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

```
rc = ra > rb; \rightarrow slt rc, rb, ra
```

Menor o igual que

```
rc = ra <= rb;
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

```
rc = ra > rb; \rightarrow slt rc, rb, ra
```

Menor o igual que

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

```
rc = ra > rb; \rightarrow slt rc, rb, ra
```

Menor o igual que

Major o igual que

```
rc = ra >= rb;
```

- Suposem ra, rb, rc enters guardats en registres
- Major que

```
rc = ra > rb; \rightarrow slt rc, rb, ra
```

Menor o igual que

Major o igual que

Salts

- Salts condicionals relatius al PC
- Salts incondicionals

Salts condicionals relatius al PC

MIPS sols inclou beq i bne:

beq	rs, rt, etiqueta	if (rs==rt), PC = PC _{up} + Sext(imm16*4)
bne	rs, rt, etiqueta	if (rs!=rt), PC = PC _{up} + Sext(imm16*4)
b	etiqueta	beq \$0,\$0,etiqueta (pseudoinstr.)

- L'etiqueta és un immediat enter de 16 bits que codifica la distància a saltar
 - Respecte de PC_{up} (PC_{up} = PC+4)
 - o En número d'instruccions (paraules de 4 bytes)
 - Permet saltar en el rang [-2¹⁵, +2¹⁵-1] instruccions

Repertori de macros convenients

Macros de salts (comparacions d'enters)

blt rs, rt, etiq	if (rs <rt) a="" etiq<="" salta="" th=""><th>slt \$at,rs,rt bne \$at, \$zero, etiq</th></rt)>	slt \$at,rs,rt bne \$at, \$zero, etiq
bgt rs,rt,etiq	if (rs>rt) salta a etiq	slt \$at,rt,rs bne \$at, \$zero, etiq
ble rs, rt, etiq	if (rs<=rt) salta a etiq	slt \$at,rt,rs beq \$at, \$zero, etiq
bge rs, rt, etiq	if (rs>=rt) salta a etiq	slt \$at,rs,rt beq \$at, \$zero, etiq

• Per a naturals, usarem les macros anàlogues (s'expandeixen igual, però usant sltu)

bltu, bqtu, bleu, bqeu

Salts incondicionals (absoluts)

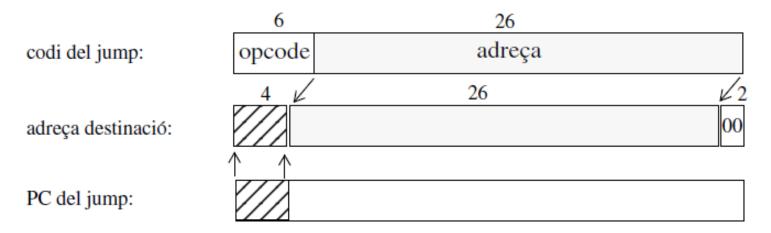
- Els salts **relatius** al PC (inclosa la mcro b) tenen un rang limitat [-2¹⁵, +2¹⁵-1]
- Per a salts majors, usarem salts absoluts

j	etiqueta	PC = etiqueta
jal	etiqueta	PC = etiqueta; \$ra = PC _{up}
jr	rs	PC = rs
jalr	rs,rd	PC = rs; \$rd=PC _{up}

Les instruccions jal i jalr s'usen per a cridar subrutines

Salts incondicionals en mode pseudodirecte

- Les instruccions j i jal es codifiquen en el format J
- Adreça destinació en els 26 bits de menor pes

- Rang de salts: dins el bloc de 2²⁸ bytes del PC actual
- Per saltar més lluny (qualsevol adreça)

```
la $t0, etiqueta_llunyana
ir $t0
```

Modes d'adreçament MIPS (recapitulació)

Mode registre

```
addu $t0,$t0,$t1
```

Mode immediat

```
addiu $t0,$t0,4
```

Mode memòria

```
lw $t0,0($t1)
```

Mode relatiu al PC

```
beq $t0,$t1,etiqueta
```

Mode pseudodirecte

```
j etiqueta
```

Sentències condicionals i iteratives

- if-then else
- switch
- while
- for
- do-while

```
c:
if (condició)
     cos_then
else
     cos_else
```

C: MIPS: avaluar condició if (condició) salta si és falsa a sinó cos then traducció de cos then else salta a fisi cos else sino: traducció de cos else fisi:

Traduir a MIPS

```
if (a >= b)
    d = a;
else
    d = b;
```

Traduir a MIPS

```
if (a >= b)
    d = a;
    d = a;
    move $t3,$t0

else
    b fisi
    d = b;
    sino:
    move $t3,$t1

fisi:
```

Avaluació lazy de "&&" i "||"

- En C, els operadors booleans "&&" i "||" s'avaluen d'esquerra a dreta de forma *lazy*
 - Si l'operand esquerre determina el resultat, el dret NO s'avalúa
 - o Per exemple:

```
x = 0 \&\& func(); No es crida mai a func()

x = 1 \mid func(); No es crida mai a func()
```

Sentència if-then-else amb condició "&&"

Traduir a MIPS

```
if (a >= b && a < c)
    d = a;
else
    d = b;</pre>
```

Sentència if-then-else amb condició "&&"

Traduir a MIPS

Sentència if-then-else amb condició "||"

Traduir a MIPS

```
if (a >= b || a < c)
    d = a;
else
    d = b;</pre>
```

Sentència if-then-else amb condició "||"

Traduir a MIPS

Sentència switch

```
int val;
char lletra;
switch (lletra) {
    case 'a':
      val=0;
      break;
    case 'b':
    case 'c':
      val=1;
      break;
 default:
      val=-1;
```

 Es pot traduir com una cadena de if-then-elses

 Si hi ha molts casos, és més eficient usar una "jump table"

Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x0005)>0))
    z=5;
else
    z=a-b;
```

		\$t0,	\$t1,	
etq1:		\$t1,	\$zero,	
etq2:	andi	\$t3,	\$t1,	
etq3:		\$t5,	\$t3,	
etq4:	ble	\$t5,	\$zero,	
etq5:	li	\$t2,	5	
etq6:	b			
etq7:	subu	\$t2,	\$t0, \$t	.1
eta8.				

Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if ((a <= b) && (b!=0)) || (((b%8)^0x0005)>0))
else
z=a-b;
```

	bgt	\$t0, \$t1,	etiq2
etq1:		\$t1, \$zero,	
etq2:	andi	\$t3, \$t1,	
etq3:		\$t5, \$t3,	
etq4:	ble	\$t5, \$zero,	
etq5:	1i	\$t2, 5	
etq6:	b		
etq7:	subu	\$t2, \$t0, \$t	1
etq8:			

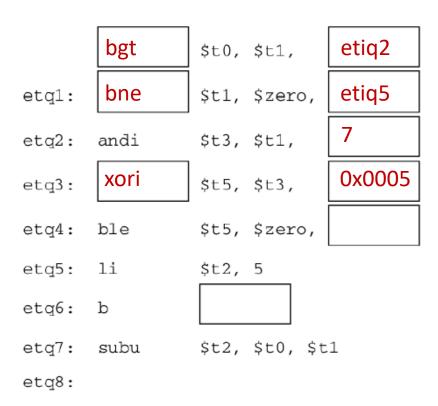
Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x0005)>0))
    z=5;
else
    z=a-b;
```

	bgt	\$t0,	\$t1,	etiq2
etq1:	bne	\$t1,	\$zero,	etiq5
etq2:	andi	\$t3,	\$t1,	
etq3:		\$t5,	\$t3,	
etq4:	ble	\$t5,	\$zero,	
etq5:	1i	\$t2,	5	
etq6:	b			
etq7:	subu	\$t2,	\$t0, \$t	1
etq8:				

Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x0005))0))
    z=5;
else
    z=a-b;</pre>
```


Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x000(5)>0))
    z=5;
else
    z=a-b;
```

		_		
	bgt	\$t0,	\$t1,	etiq2
etq1:	bne	\$t1,	\$zero,	etiq5
etq2:	andi	\$t3,	\$t1,	7
etq3:	xori	\$t5,	\$t3,	0x0005
etq4:	ble	\$t5,	\$zero,	etiq7
etq5:	1i	\$t2,	5	
etq6:	b			
etq7:	subu	\$t2,	\$t0, \$t	1
etq8:				

Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x0005)>0))
    z=5;
else
    z=a-b;
```

```
bgt
                                etiq2
                  $t0, $t1,
        bne
                                etiq5
etq1:
                  $t1, $zero,
                  $t3, $t1,
etq2:
       andi
                                0x0005
        xori
                  $t5, $t3,
etq3:
                                etiq7
etq4:
       ble
                  $t5, $zero,
etq5:
       li
                  $t2, 5
                   etiq8
etq6:
       b
                  $t2, $t0, $t1
etq7:
       subu
etq8:
```

Donada la següent sentència escrita en alt nivell en C:

```
if (((a<=b)&&(b!=0)) || (((b%8)^0x0005)>0))
    z=5;
else
    z=a-b;
```

```
bgt
                                etiq2
                  $t0, $t1,
                                etiq5
        bne
etq1:
                  $t1, $zero,
                  $t3, $t1,
etq2:
       andi
                                0x0005
        xori
                  $t5, $t3,
etq3:
                                etiq7
etq4:
       ble
                  $t5, $zero,
etq5:
       li
                  $t2, 5
                  etiq8
etq6:
       b
                  $t2, $t0, $t1
etq7:
       subu
etq8:
```

Sentència while

 Executa zero o més iteracions mentre es compleixi la condició

C:

```
while (condició) cos_while
```

 Executa zero o més iteracions mentre es compleixi la condició

Traduir a MIPS

 (dd, dr, q són enters guardats en \$t1, \$t2, \$t3)

```
q = 0;
while (dd >= dr) {
    dd = dd - dr;
    q++;
}
```

Traduir a MIPS

 (dd, dr, q són enters guardats en \$t1, \$t2, \$t3)

Versió optimitzada:

Optimització:

Versió bàsica:

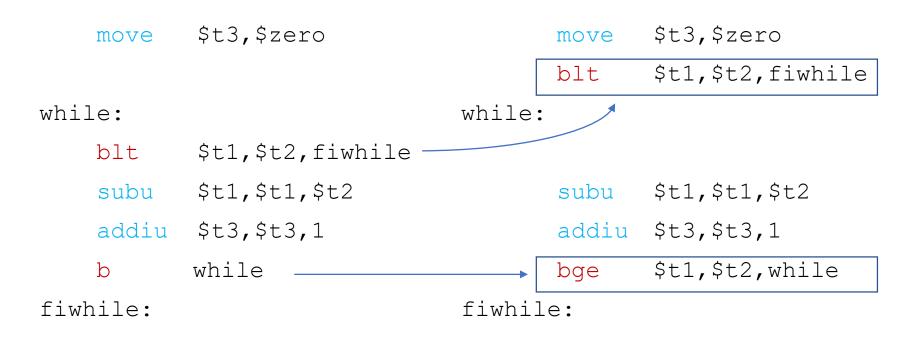
Estalviar un salt, avaluant la condició al final

\$t3,\$zero \$t3,\$zero move move while: while: blt \$t1,\$t2,fiwhile subu \$t1,\$t1,\$t2 subu \$t1,\$t1,\$t2 addiu \$t3,\$t3,1 addiu \$t3,\$t3,1 b while \$t1,\$t2,while bge fiwhile: fiwhile:

- Optimització:
 - Estalviar un salt, avaluant la condició al final
 - Cal assegurar-se que es manté la semàntica

Versió bàsica:

Versió optimitzada:

Sentència for

```
for (previ; condició; post)
       cos_for
• És equivalent a un while:
previ;
while (condició) {
       cos_for;
       post;
```

 Executa una o més iteracions mentre es compleixi la condició (la primera iteració sempre s'executa)

```
C:
do
cos_do-while
while (condició);
```

 Executa una o més iteracions mentre es compleixi la condició (la primera iteració sempre s'executa)

do do:

cos_do-while traducció de cos_do-while

while (condició); avaluar condició
salta si és certa a do

- Crida i retorn
- Paràmetres i resultats
- Variables locals. La pila
- Subrutines multinivell

- Peces de codi reutilitzables que es poden invocar des de diferents punts
- També conegudes com funcions, mètodes, subprogrames, procediments...
- Executen una tasca determinada segons uns paràmetres d'entrada i poden retornar un resultat
- Essencials en qualsevol llenguatge

- Cal garantir interoperatbilitat
 - Entre codi escrit per altres persones
 - Entre codi escrit amb altres compiladors
- Cal adoptar les regles d'un estàndard comú (ABI)
 - Crida i retorn
 - Pas de paràmetres
 - Ús de registres i memòria (pila)
 - Retorn del resultat
- L'ABI és particular per a cada ISA, llenguatge i/o Sistema Operatiu

Com s'executa una subrutina?

<u>Programa</u>

- 1. Posa els paràmetres on la subrutina hi pugui accedir
- Transfereix el control a la subrutina

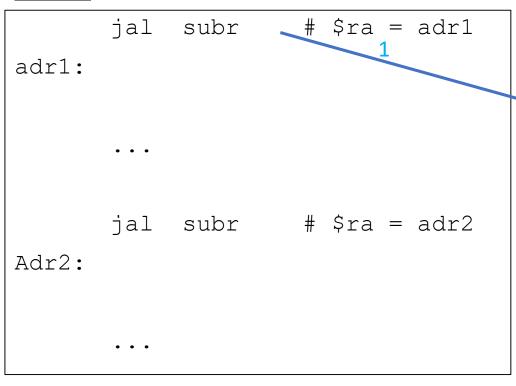
Subrutina

- 3. Reserva espai per a les variables locals
- 4. Fa la tasca corresponent
- 5. Posa el resultat on el programa el pugui llegir
- 6. Retorna el control al programa

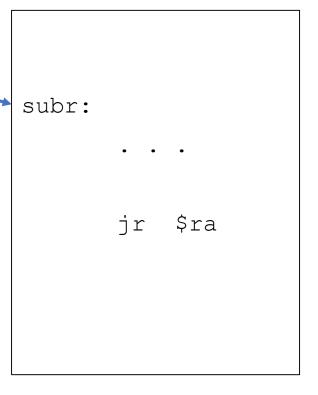
7. Llegeix el resultat

- La instrucció jal memoritza l'adreça de retorn en \$ra
- La instrucció jr salta a \$ra, adreça de retorn en cada cas

Crida

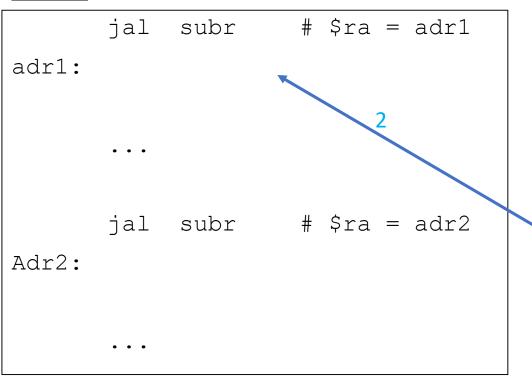

Retorn

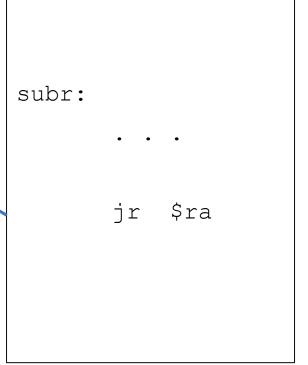

- La instrucció jal memoritza l'adreça de retorn en \$ra
- La instrucció jr salta a \$ra, adreça de retorn en cada cas

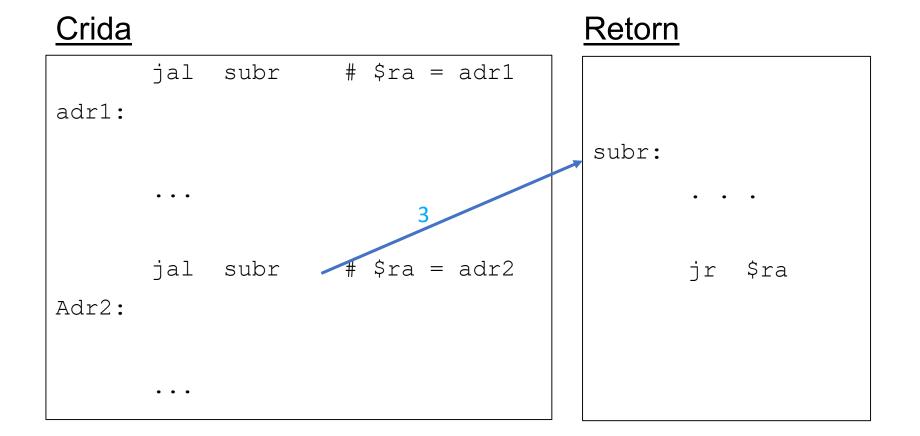
Crida

Retorn

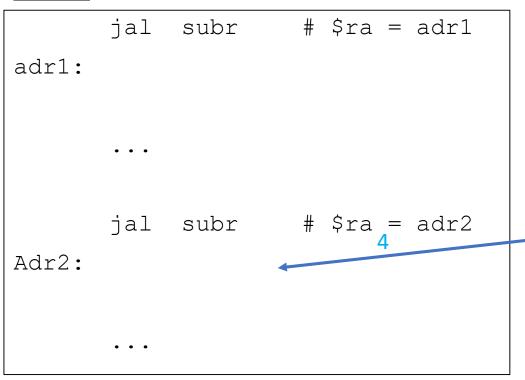

- La instrucció jal memoritza l'adreça de retorn en \$ra
- La instrucció jr salta a \$ra, adreça de retorn en cada cas

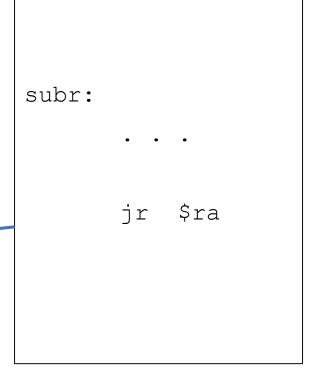

- La instrucció jal memoritza l'adreça de retorn en \$ra
- La instrucció jr salta a \$ra, adreça de retorn en cada cas

Crida

Retorn

- Paràmetres: en els registres \$a0 \$a3, en ordre
 - Els de coma flotant es passen en \$f12 i \$f14
 - Si té menys de 32 bits (char o short) s'extén a 32 bits
 - Extensió de zeros (unsigned) o de signe (signed)
- Resultat: en el registre \$v0
 - Si és de coma flotant es passa en \$f0

En C:

```
void main() {
    int suma2(int a, int b)
    int x, y, z;
    // en $t0, $t1, $t2
        return a+b;
    z = suma2(x, y);
}
```

En C:

En MIPS:

- Paràmetres vector o matriu: es passa el punter a l'adreça base
- Amb aquestes declaracions...

```
int v[10]
int m[10][100]
int a, *p;
```

• ... i les següents capçaleres...

```
int f(int *x);
int g(int x[]);
int h(int x[][100]);
```

- Paràmetres vector o matriu: es passa el punter a l'adreça base

```
int v[10]
int m[10][100]
int a, *p;
```

... i les següents capçaleres...

```
int f(int *x);
int g(int x[]);
int h(int x[][100]);
```

Amb aquestes declaracions...
... podem fer les següents crides

```
a = f(p);
a = f(\&v[4]);
a = f(v);
a = g(p);
a = g(\&v[4]);
a = q(v);
a = h(m);
```

Exemple. Traduir a MIPS

```
short vec[3] = \{5, 7, 9\};
short sumav(short v[]);
void main() {
  short res; // guardat en $t0
  res = sumav(vec);
```

Exemple. Traduir a MIPS

```
.data
                                 vec: .half 5, 7, 9
short vec[3] = \{5, 7, 9\};
short sumav(short v[]);
void main() {
                                 main:
  short res; // guardat en $t0
                                              $a0, vec
                                        la
                                        jal
  res = sumav(vec);
                                               sumav
                                        move $t0, $v0
```

Paràmetres per referència en C?

- C no té paràmetres per referència, sols per valor
- Si volem que la subrutina alteri el paràmetre real, li podem passar un punter que li apunti

```
int a, b;
int *p = &a;
void main() {
 suma7(p); // executarà a=a+7
  suma7(\&b); // executarà b=b+7
void suma7(int *ptr) {
      *ptr = *ptr + 7;
```

Traduir a MIPS les sentències visibles de funcA()

```
short w[10], x, z;
short funcB(short *vec,
         short n, int i);
void funcA() {
  int k; // k guardat a $t0
  z = funcB(w, x, k);
```

Traduir a MIPS les sentències visibles de funcA()

```
short w[10], x, z;
short funcB(short *vec,
         short n, int i);
void funcA() {
  int k; // k guardat a $t0
  z = funcB(w, x, k);
```

```
funcA:
     la $a0, w
     la $t4, x
     lh $a1, 0($t4) # x
     move $a2, $t0 # k
     jal funcB
          $t4, z
     la
     sh
          $v0, 0($t4) # z
     jr
          $ra
```

Traduir a MIPS la funció funcB()

Traduir a MIPS la funció funcB()

```
funcB:
    sll $v0, $a2, 1  # 2*i
    addu $v0, $v0, $a0  # @vec[i]
    lh $v0, 0($v0)  # vec[i]
    subu $v0, $v0, $a1  # vec[i]-n
    jr $ra
```

Variables locals

- Es creen quan s'invoca la funció, i sols perviuen mentre s'executa
 - Valor indeterminat si no s'inicialitzen explícitament
 - Sols són visibles dins la funció
 - Algunes es guarden en registres
 - Altres es guarden en memòria, a la Pila del Programa

```
int funcA(int x, int y) {
    int a, b = 0;
    short vec[8];
    ...
}
```

La Pila del Programa

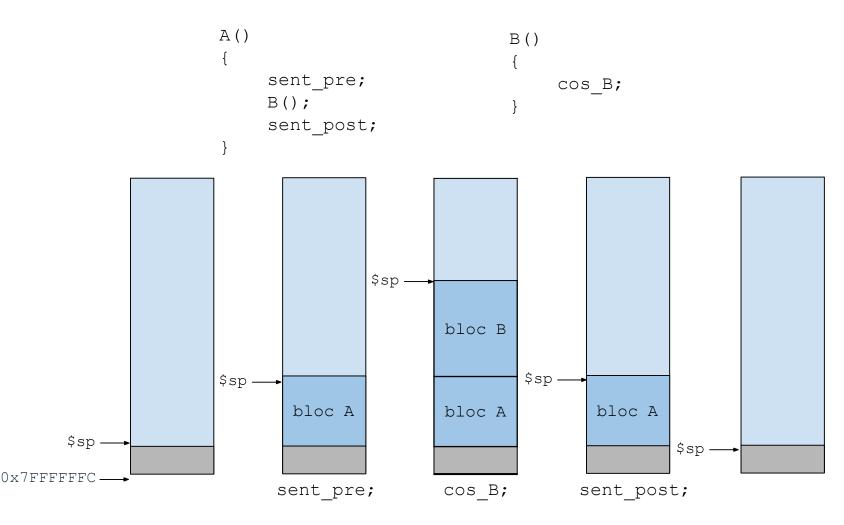
- Regió de memòria que creix/minva dinàmicament
 - Seguint una estructura de pila (LIFO)
 - Creix des d'adreces altes cap a adreces més baixes
 - El registre \$sp (stack pointer) apunta sempre al cim de la pila
 - Inicialment, \$sp = 0x7FFFFFC
 - \$sp ha de ser sempre múltiple de 4

La Pila del Programa

- Regió de memòria que creix/minva dinàmicament
 - Seguint una estructura de pila (LIFO)
 - Creix des d'adreces altes cap a adreces més baixes
 - El registre \$sp (stack pointer) apunta sempre al cim de la pila
 - Inicialment, \$sp = 0x7FFFFFC
 - \$sp ha de ser sempre múltiple de 4
- Cada subrutina manté a la pila el seu Bloc d'Activació
 - On hi guarda variables locals i altres dades privades
 - A l'inici de la subrutina, reserva el BA decrementant \$sp
 - Al final, allibera el BA incrementant \$sp

La Pila del Programa

- Exemple. Suposem les funcions A() i B()
 - o Cadascuna crea el seu Bloc d'Activació en ser invocada
 - I l'allibera en retornar

Regles de l'ABI per a variables locals

- Variable estructurada (vector, matriu, struct)
 - o Es guarda a la pila, al Bloc d'Activació

Regles de l'ABI per a variables locals

- Variable estructurada (vector, matriu, struct)
 - Es guarda a la pila, al Bloc d'Activació
- Variable escalar
 - o Es guarda als registres \$t0-\$t9, \$s0-\$s7, \$v0-\$v1
 - Si no hi ha prou registres, també es guarda a la pila
 - Si va precedida de l'operador "&" ("adreça de"), es guarda a la pila

Regles de l'ABI per a variables locals

- Variable estructurada (vector, matriu, struct)
 - Es guarda a la pila, al Bloc d'Activació
- Variable escalar
 - o Es guarda als registres \$t0-\$t9, \$s0-\$s7, \$v0-\$v1
 - Si no hi ha prou registres, també es guarda a la pila
 - Si va precedida de l'operador "&" ("adreça de"), es guarda a la pila
- Regles per al Bloc d'Activació
 - Les variables locals es guarden en el mateix ordre que estan declarades, començant des del cim del Bloc
 - Respectant les normes d'alineament (afegint padding si cal)
 - La mida i l'adreça inicial del Bloc han de ser múltiples de 4

Traduir la subrutina a MIPS i dibuixar el Bloc d'Activació

```
char func(int i) {
  char v[10];
  int w[10], k;
  ...
  return v[w[i]+k];
}
```

Traduir la subrutina a MIPS i dibuixar el Bloc d'Activació

```
char func(int i) {
  char v[10];
  int w[10], k;
  return v[w[i]+k];
                                 V[9]
                          +12 \rightarrow W[0]
                                    W
                                 W[9]
                          +52→
```

Traduir la subrutina a MIPS i dibuixar el Bloc d'Activació

```
func:
char func(int i) {
                                       addiu $sp, $sp, -52
 char v[10];
 int w[10], k;
                    $sp→ V[0]
                                       sll $t4, $a0, 2 # i*4
                                       addu $t4, $t4, $sp # @w[i]
 return v[w[i]+k];
                         V[9]
                                       lw $t4, 12($t4) # w[i]
                                       addu $t4, $t4, $t0 # w[i]+k
                    +12→ w[0]
                                            $t5, $sp, $t4 # @v[..]
                                       addu
                                       lb $v0, 0($t5) # v[..]
                            W
                                       addiu $sp, $sp, 52
                                       jr $ra
                         W[9]
                    +52→
```

Subrutines multinivell

- Són subrutines que criden altres subrutines
- Context d'una subrutina:
 - Paràmetres (\$a0-\$a3)
 - Adreça de retorn (\$ra)
 - Punter de pila (\$sp)
 - Càlculs intermedis en registres temporals
 - Variables locals en el bloc d'activació

Subrutines multinivell

- Són subrutines que criden altres subrutines
- Context d'una subrutina:
 - Paràmetres (\$a0-\$a3, \$f12, \$f14)
 - Adreça de retorn (\$ra)
 - Punter de pila (\$sp)
 - Càlculs intermedis en registres temporals
 - Variables locals en el bloc d'activació
- Problema: com preservar el context de la rutina que ens ha cridat?
 - El bloc d'activació és fàcil: cadascú toca sols el seu!
 - Però els registres són comuns: Com sabem quins registres usa la rutina que ens ha cridat i no podem modificar?

- Solució trivial (però ineficient)
 - Garantir que, en retornar, TOTS els registres tenen el mateix estat que quan s'ha invocat la subrutina

- Solució trivial (però ineficient)
 - Garantir que, en retornar, TOTS els registres tenen el mateix estat que quan s'ha invocat la subrutina
- Solució del ABI de MIPS
 - Minimitza el nombre de registres a preservar
 - Dividir els registres en temporals i segurs

Temporals	Segurs
\$t0 - \$t9	\$s0 - \$s7
\$v0 - \$v1	\$sp
\$a0 - \$a3	\$ra
\$f0 - \$f19	\$f20 - \$f31

- Solució trivial (però ineficient)
 - Garantir que, en retornar, TOTS els registres tenen el mateix estat que quan s'ha invocat la subrutina
- Solució del ABI de MIPS
 - Minimitza el nombre de registres a preservar
 - Dividir els registres en temporals i segurs

Temporals	Segurs
\$t0 - \$t9	\$s0 - \$s7
\$v0 - \$v1	\$sp
\$a0 - \$a3	\$ra
\$f0 - \$f19	\$f20 - \$f31

Regla: Quan la subrutina acaba ha de deixar els registres segurs en el mateix estat que tenien quan s'ha invocat

Mètode en dos passos:

1. Determinar quins registres segurs s'usaran

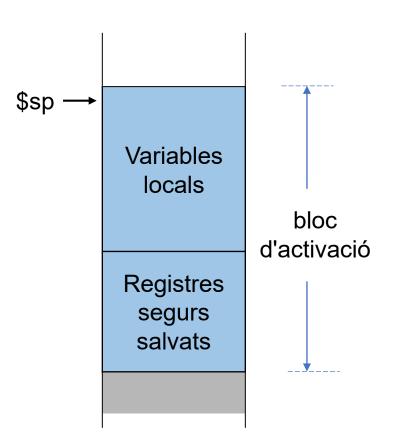
 Identificant quines dades emmagatzemades en registres es generaran ABANS d'una crida a subrutina, i s'usaran DESPRÉS de la crida

2. Salvar i restaurar registres segurs

- A l'inici de la subrutina (pròleg), salvar (store) el valor anterior dels registres segurs en el Bloc d'Activació
- Al final de la subrutina (epíleg), restaurar (load) el valor original dels registres segurs

Estructura del Bloc d'Activació

- Variables locals
 - Posició: adreces + baixes
 - Ordre: igual que la declaració
 - Alineació: segons el seu tipus
- Registres segurs salvats
 - Posició: adreces + altes
 - Ordre: qualsevol
 - o Alineació: múltiples de 4


```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;
    d = a + b;
    e = mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

```
int multi(int(a, int(b) int(c) {
int(d, e;)
    d = a + b;
    e = mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e

```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;

    d = a + b;
    e = mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e
- 2. Usades DESPRÉS de la crida: c, d, e

```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;

d = a + b;
e = | mcm(c, d);
return c + d + e;
}
```

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e
- 2. Usades DESPRÉS de la crida: c, d, e
- 3. Generades ABANS de la crida: c, d

```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;

    d = a + b;
    e = | mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e
- Usades DESPRÉS de la crida: c, d, e
- 3. Generades ABANS de la crida: c, d
 - → Copiarem c en \$s0
 - → La suma d s'escriurà en \$s1

```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;

    d = a + b;
    e = | mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e
- Usades DESPRÉS de la crida: c, d, e
- 3. Generades ABANS de la crida: c, d
 - → Copiarem c en \$s0
 - → La suma d s'escriurà en \$s1
 - → Salvarem \$s0 i \$s1 (i \$ra) a la pila

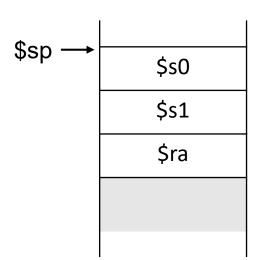
Traduir a MIPS:

```
int multi(int a, int b, int c) {
int d, e;

    d = a + b;
    e = | mcm(c, d);
    return c + d + e;
}
```

Bloc d'Activació:

- Identifiquem registres segurs a usar (a més a més de \$ra)
- 1. Dades en registres: a, b, c, d, e
- Usades DESPRÉS de la crida: c, d, e
- 3. Generades ABANS de la crida: c, d
 - → Copiarem c en \$s0
 - → La suma d s'escriurà en \$s1
 - → Salvarem \$s0 i \$s1 (i \$ra) a la pila

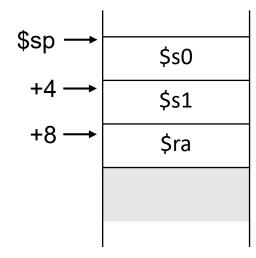

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
sw $s0, 0($sp)
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2 # c
```

Pròleg:

reservem espai a la pila salvem registres segurs copiem c en \$s0

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
sw $s0, 0($sp)
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2
addu $s1, $a0, $a1
```

Traduïm
$$d = a + b$$
;

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12

sw $s0, 0($sp)

sw $s1, 4($sp)

sw $ra, 8($sp)

move $s0, $a2

addu $s1, $a0, $a1

move $a0, $s0

move $a1, $s1

jal mcm
```

Traduïm e = mcm(c, d);

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
                           Traduïm
sw $s0, 0($sp)
                              c + d
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2
addu $s1, $a0, $a1
move $a0, $s0
move $a1, $s1
jal mcm
addu $t1, $s0, $s1
```

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
sw $s0, 0($sp)
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2
addu $s1, $a0, $a1
move $a0, $s0
move $a1, $s1
jal mcm
addu $t1, $s0, $s1
addu $v0, $t1, $v0
```

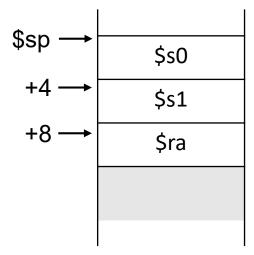
Traduïm return c + d + e;

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
  $s0, 0($sp)
SW
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2
addu $s1, $a0, $a1
move $a0, $s0
move $a1, $s1
jal
     mcm
addu $t1, $s0, $s1
addu $v0, $t1, $v0
lw $s0, 0($sp)
lw $s1, 4($sp)
lw $ra, 8($sp)
addiu $sp, $sp, 12
jr
      $ra
```

Epíleg:

restaurem registres segurs

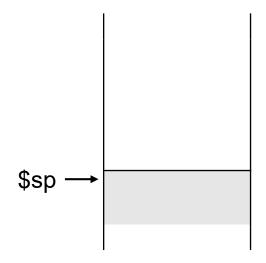

multi:

```
addiu $sp, $sp, -12
     $s0, 0($sp)
SW
sw $s1, 4($sp)
sw $ra, 8($sp)
move $s0, $a2
addu $s1, $a0, $a1
move $a0, $s0
move $a1, $s1
jal
      mcm
addu $t1, $s0, $s1
addu $v0, $t1, $v0
lw $s0, 0($sp)
lw $s1, 4($sp)
lw $ra, 8($sp)
addiu $sp, $sp, 12
ir
      $ra
```

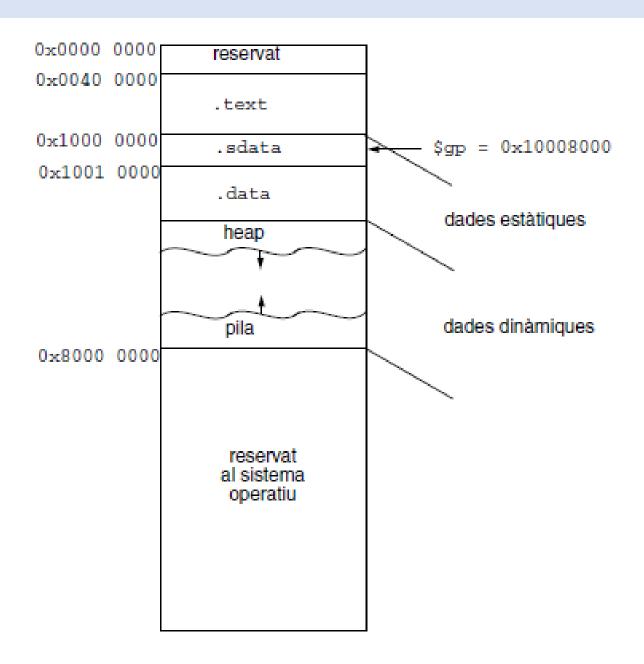
Epíleg:

restaurem registres segurs alliberem espai a la pila saltem a l'adreça de retorn

Estructura de la memòria

Estructura de la memòria en MIPS

Emmagatzemament estàtic

- La secció .data
 - Mida fixa per a cada programa
 - Guarda variables globals, en C
 - Ocupen el mateix lloc durant tota l'execució

Emmagatzemament estàtic

- Accés a variables globals de .data
 - o Requereix carregar l'adreça en un registre, i usar 3 instruccions

```
la $t0, etiqueta_var_global
lw $t0, 0($t0)
```

Emmagatzemament estàtic

- Accés a variables globals de .data
 - Requereix carregar l'adreça en un registre, i usar 3 instruccions

```
la $t0, etiqueta_var_global
lw $t0, 0($t0)
```

- La secció .sdata (small data)
 - $_{\circ}$ Mida = 2^{16} bytes
 - Guarda variables globals, en C
 - o \$gp (global pointer) apunta a una adreça fixa al mig de .sdata
 - Accés a variables amb 1 instrucció, a offsets < 2¹⁵ del \$gp

```
lw $t0, offset var global($gp)
```

Emmagatzemament dinàmic

Dinàmic: "la variable ocupa un lloc memòria temporal"

- La secció Pila
 - Guarda variables locals
 - Creix dinàmicament cap a adreces baixes
 - Reserva/alliberament ordenats a l'inici/final de les subrutines

```
subrutina:
   addiu $sp, $sp, -mida_bloc
   ...

addiu $sp, $sp, +mida_bloc
   jr $ra
```

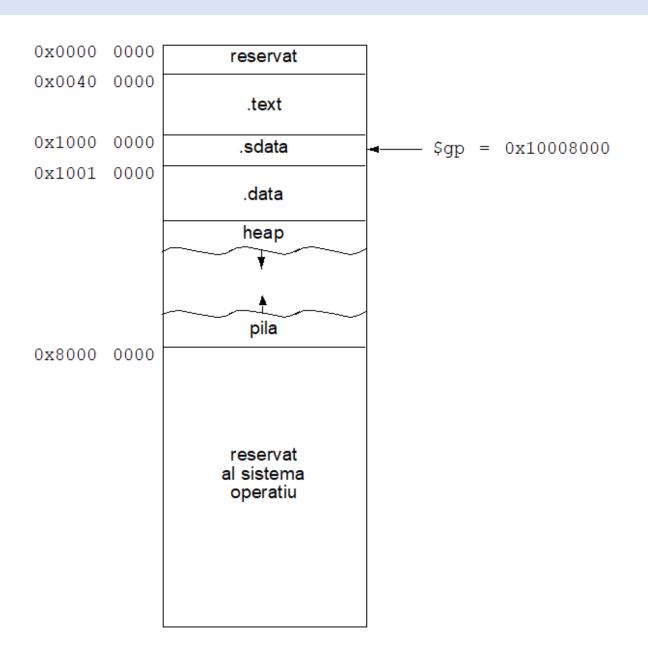
Emmagatzemament dinàmic

Dinàmic: "la variable ocupa un lloc memòria temporal"

- La secció .heap
 - Guarda variables que es creen i destrueixen explícitament
 - Creix dinàmicament cap a adreces altes
 - o Reserva/alliberament invocant el SO amb malloc() i free()

```
int main (void) {
    int *ptr;
    ...
    ptr = malloc(400);
    ...
    free (ptr);
    ...
}
```

Estructura de la memòria


```
int gvec[100];
int *pvec;
int f()
       int lvec[100];
       pvec = malloc(400);
       pvec[10] = gvec[10] + lvec[10];
int g()
       free (pvec);
```

```
int gvec[100]; ____
                                       — → globals: dades estàtiques
int *pvec;
int f()
       int lvec[100];
       pvec = malloc(400);
       pvec[10] = gvec[10] + lvec[10];
int g()
       free (pvec);
```

```
int qvec[100];
int *pvec;
int f()
        int lvec[100]; _____
                                                -► local: dades dinàmiques
                                                    (reservem espai a la pila)
       pvec = malloc(400);
       pvec[10] = qvec[10] + lvec[10];
                                                     (alliberem espai a la pila)
int q()
        free (pvec);
```

```
int qvec[100];
int *pvec;
int f()
      int lvec[100];
       pvec = malloc(400); — plobal: dades dinàmiques
                                              (reservem espai al heap)
      pvec[10] = qvec[10] + lvec[10];
int g()
       free (pvec); ———
                                              (alliberem espai al heap)
```

Compilació, assemblatge, enllaçat i càrrega

1. Compilació

o El compilador tradueix de C a MIPS

1. Compilació

El compilador tradueix de C a MIPS

2. Assemblatge

L'assemblador tradueix de MIPS a codi màquina

1. Compilació

El compilador tradueix de C a MIPS

2. Assemblatge

L'assemblador tradueix de MIPS a codi màquina

3. Enllaçat

 L'enllaçador (linker) combina múltiples fitxers amb codi màquina en un únic fitxer executable

1. Compilació

El compilador tradueix de C a MIPS

2. Assemblatge

L'assemblador tradueix de MIPS a codi màquina

3. Enllaçat

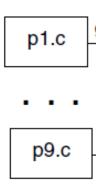
 L'enllaçador (linker) combina múltiples fitxers amb codi màquina en un únic fitxer executable

4. Càrrega

 El carregador (loader) llegeix el fitxer executable i el carrega a memòria per a ser executat

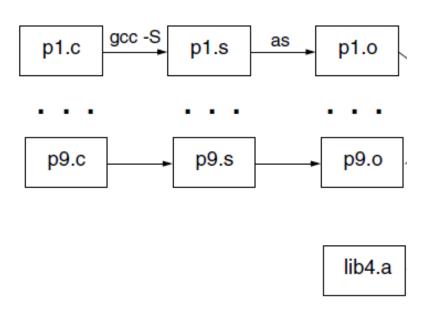
Compilació separada

- Estructurar el codi en diversos mòduls
 - Facilita la gestió de projectes complexos
 - Fomenta la reutilització de codi
 - Recompilació parcial quan es modifica un mòdul

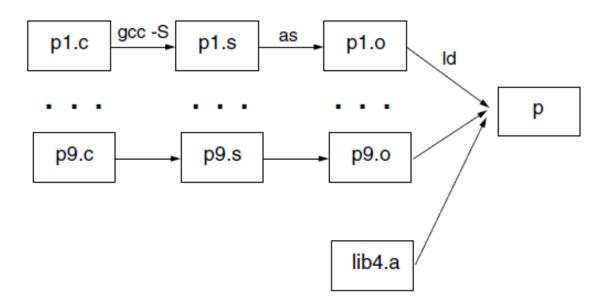
Compilació separada

- Estructurar el codi en diversos mòduls
 - Facilita la gestió de projectes complexos
 - Fomenta la reutilització de codi
 - Recompilació parcial quan es modifica un mòdul
- Els mòduls (fitxers) es compilen i assemblen per separat

Compilació separada

- Estructurar el codi en diversos mòduls
 - Facilita la gestió de projectes complexos
 - Fomenta la reutilització de codi
 - Recompilació parcial quan es modifica un mòdul
- Els mòduls (fitxers) es compilen i assemblen per separat
- Els diferents mòduls s'enllacen per generar l'executable

Primera passada

- Expandir macros
- Generar una taula de símbols amb l'adreça de cada etiqueta
 - No són adreces definitives, són relatives (offsets) a la secció on està definida l'etiqueta
- Generar una taula de símbols globals per a les etiquetes declarades amb la directiva .glob1

- Amb adreces relatives (beq, bne):
 - Codificar l'offset que figura a la taula de símbols

- Amb adreces relatives (beq, bne):
 - Codificar l'offset que figura a la taula de símbols
- Amb adreces absolutes (la, j, jal):
 - Codificar-hi provisionalment un zero, les resoldrà l'enllaçador (reubicació)

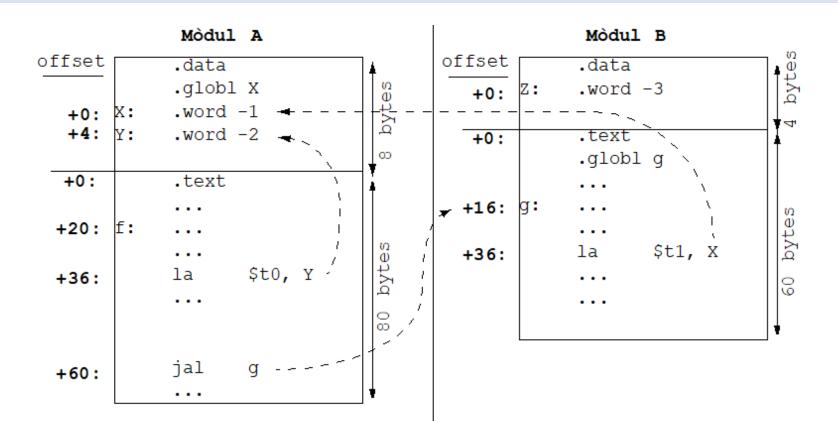
- Amb adreces relatives (beq, bne):
 - Codificar l'offset que figura a la taula de símbols
- Amb adreces absolutes (la, j, jal):
 - Codificar-hi provisionalment un zero, les resoldrà l'enllaçador (reubicació)
 - Si l'etiqueta està a la taula de símbols
 - Afegir la instrucció a una llista de reubicació, especificant posició, tipus, adreça provisional

- Amb adreces relatives al PC (beq, bne):
 - Codificar l'offset que figura a la taula de símbols
- Amb adreces absolutes (la, j, jal):
 - Codificar-hi provisionalment un zero, les resoldrà l'enllaçador (reubicació)
 - Si l'etiqueta està a la taula de símbols
 - Afegir la instrucció a una llista de reubicació, especificant posició, tipus, adreça provisional
 - Sinó (l'etiqueta potser està definida a la taula de símbols globals d'un altre mòdul)
 - Afegir la instrucció a una llista de referències externes no resoltes

Assemblatge

- Fitxer objecte resultant, en UNIX:
 - Capçalera (una mena d'índex del fitxer)
 - Codi màquina (secció .text)
 - Dades estàtiques globals
 - Llista de reubicació
 - Posició de la instrucció, tipus i adreça provisional
 - Taula de símbols globals
 - Llista de referències no resoltes
 - Informació de depuració (p.ex. núms de línia del codi font)

Assemblatge. Exemple

Reubicar instruccions amb adreces absolutes:

• posició +36 (text), tipus la, offset +4 (data)

Símbols globals:

posició +0 (data), label="X"

Referències no-resoltes:

• posició +60 (text), tipus jal, label="g"

Reubicar instruccions amb adreces absolutes:

•

<u>Símbols globals:</u>

posició +16 (text), label="g"

Referències no-resoltes:

posició +36 (text), tipus la, label="X"

1. Buscar, en cascada, fitxers de biblioteca necessaris (del programa o del sistema)

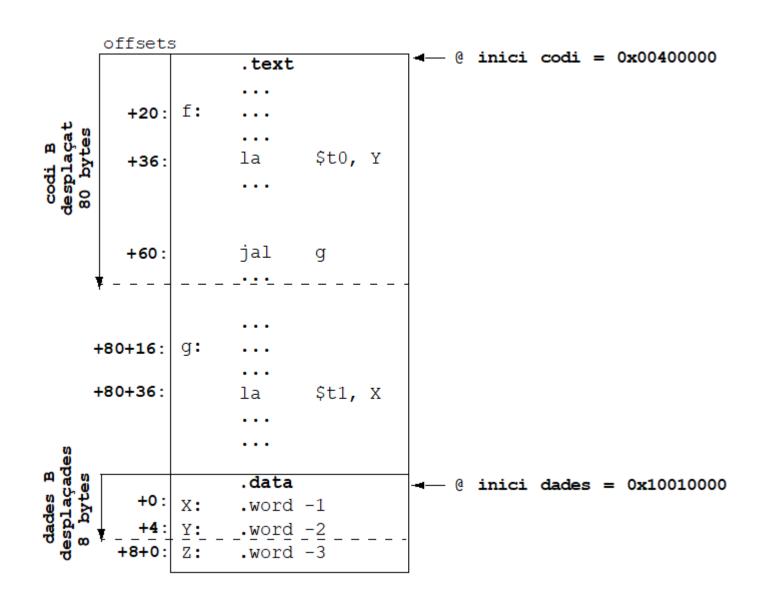
- 1. Buscar, en cascada, fitxers de biblioteca necessaris (del programa o del sistema)
- 2. Concatenar codi i dades del mòduls
 - Anotant el desplaçament de cada secció
 - Assignar adreces definitives d'etiquetes a les taules de símbols globals, sumant-los els desplaçaments de secció

- 1. Buscar, en cascada, fitxers de biblioteca necessaris (del programa o del sistema)
- 2. Concatenar codi i dades del mòduls
 - Anotant el desplaçament de cada secció
 - Assignar adreces definitives d'etiquetes a les taules de símbols globals, sumant-los els desplaçaments de secció
- 3. Reubicar instruccions amb adreces absolutes
 - Adreça definitiva = adreça inicial (0x00400000 o 0x10010000)
 - + desplaçament de la secció
 - + offset provisional dins la seva secció

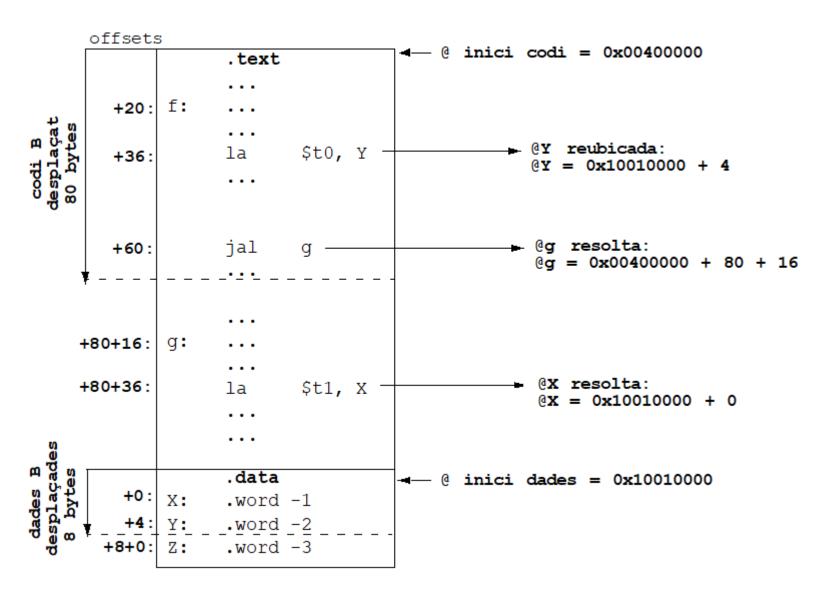
- 1. Buscar, en cascada, fitxers de biblioteca necessaris (del programa o del sistema)
- 2. Concatenar codi i dades del mòduls
 - Anotant el desplaçament de cada secció
 - Assignar adreces definitives d'etiquetes a les taules de símbols globals, sumant-los els desplaçaments de secció
- 3. Reubicar instruccions amb adreces absolutes
 - Adreça definitiva = adreça inicial (0x00400000 o 0x10010000)
 - + desplaçament de la secció
 - + offset provisional dins la seva secció
- 4. Resoldre referències no resoltes (creuades)
 - Consultant les adreces definitives a la taula de símbols globals

- Buscar, en cascada, fitxers de biblioteca necessaris (del programa o del sistema)
- 2. Concatenar codi i dades del mòduls
 - Anotant el desplaçament de cada secció
 - Assignar adreces definitives d'etiquetes a les taules de símbols globals, sumant-los els desplaçaments de secció
- Reubicar instruccions amb adreces absolutes
 - Adreça definitiva = adreça inicial (0x00400000 o 0x10010000)
 - + desplaçament de la secció
 - + offset provisional dins la seva secció
- 4. Resoldre referències no resoltes (creuades)
 - Consultant les adreces definitives a la taula de símbols globals
- 5. Escriure el fitxer executable en disc

Enllaçat. Exemple

Enllaçat. Exemple

Càrrega en memòria

- El loader del SO carrega el programa en memòria
 - 1. Llegeix la capçalera per determinar la mida de les seccions
 - 2. Reserva memòria principal
 - 3. Copia instruccions i dades del fitxer a la memòria (al tema 7 veurem que no cal copiar-ho tot)
 - 4. Copiar a la pila els paràmetres del main()
 - 5. Inicialitzar registres, deixant \$sp apuntant al cim de la pila
 - 6. Saltar a la rutina *startup* (l'enllaçador l'ha inclòs a l'executable)
- Què fa startup?
 - 1. Copia els paràmetres de la pila als registres (\$a0, etc)
 - 2. Crida a la subrutina main ()
 - 3. Quan main () retorna, startup invoca la rutina exit () del sistema per alliberar els recursos assignats al programa